

GLAS SOM MAN VILL RÖRA VID

I Pro Artibus trivsamma galleriutrymmen presenteras en vacker utställning med experimentell glaskonst och glasformgivning. Utställningen handlar om en gränsernas förskjutning, där barriären mellan ren konst och formgivning försvinner. Kuratorerna för denna stillfulla utställning är formgivaren Camilla Moberg och konstnären Hans-Christian Berg.

För arkitekturen står arkitekten Hannele Grönlund som har varit med och gjort många andra utställningar, bl.a. Rut Bryk –utställningen på Designmuseet i Helsingfors. Utställningens utgångspunkt är en dialog mellan svenskt och finskt handgjort konstglas, och samtidigt en presentation av aktuella formgivare som fångs av glasets transparens. De medverkande konstnärerna är Anu Penttinen (Notsjö), Vesa Varrela (Tammerfors), Markku Salo (Notsjö), Mårten Medbo (Romakloster, Sverige), Paul Grähs (Arboga, Sverige), Lena Nilsson (Tollered, Sverige) och Gunilla Kihlgren (Hägersten, Sverige).

Markku Salos fantasieggande Action Stories har inspirerats av Jackson Pollocks målningar. Här ser man hur det spröda färgrika glaset precis som i Pollocks målningar blir som färgklumpar som av egen kraft formats till det slutliga resultatet. Ett tredimensionellt verk där glasets färgtransparens kommer tydligt fram. Också i verket Rymdskort (Avaruusromua) har konstnären använt sig av sin uppfinningsrikedom. Markku Salo har under årens lopp i glashytan i Notsjö funnit olika sorters udda material som ser ut som helt annat än glas men som ändå kommer från glastillverkningsprocessen. Därför ser till exempel en del av materialet ut som bomull, men allting i installationen är ändå gjort av mycket sprött glas. Markku Salo jobbar med avundsvärd säkerhet och underfundig humor.

Vesa Varrela har gjort tjocka och stora glasvaser med t.ex. fiskar som ornament. Dessa vasar är gjorda i Tjeckien. **Anu Penttinen**s bruksföremål och glasskulpturer är gjorda i opakt glas i starka kontrasterande färger. Hon blåser sina arbeten själv innan hon genom att slipa och gravera glaset tar fram arbetets optiska, tvåfärgade karaktär.

Det svenska inslaget på utställningen är intressant. Särskilt mycket tycker jag om **Gunilla Kihlgrens** solida handmade skulpturer som är gjorda av italienskt glas i Venedig. Ett verk väger över hundra kg.

Av **Lena Nilsson** verk miniatyryck skulle man vilja hänga upp på sin egen vägg, antingen flera, eller så beroende på utrymmet ett enda. Dessa är gjorda i den tidskrävande glastekniken pâte de verre som går ut på att skulpturen modelleras fram i lera. Sedan gör man en avgjutning, packar in glaset i flera lager i formen och smälter det långsamt. Efter det knackas formen sönder och själva objektet kommer fram. Miniaturtrycken är som små reliefer och färgerna i dem är genomskinligt klara och skimrande.